

Till Justitiedepartementet

Ju2023/00146

ju.remissvar@regeringskansliet.se

och

ju.12@regeringskansliet.se

REMISSYTTRANDE

Nya regler om nödlidande kreditavtal och inkassoverksamhet

Sparbankernas Riksförbund (Förbundet) tillstyrker förslaget till genomförande av direktivet, men har synpunkter på vissa skrivningar och begrepp i betänkandets förslag till ny lag om förvärv och förvaltning av nödlidande kreditavtal.

Förbundet vill först uppmärksamma termen nödlidande kreditavtal, och i synnerhet ordet kreditavtal. Enligt Förbundets mening avses med ordet kreditavtal ett avtal om kredit medan man med ordet kredit avser de villkor enligt vilka gäldenären ska återbetala den mottagna lånesumman. Förbundet är medvetet om att termen nödlidande kreditavtal används i kredithanteringsdirektivet och tillsynsförordningen och att termen dessutom används i konsumentkreditlagen, där även termen kredit förekommer. För att skapa klarhet och enkelhet menar Förbundet att det vore bättre om författningstexten uteslutande använde termen kredit, eller nödlidande kredit. Detta skulle också vara logiskt med hänsyn till termen kreditförvärvare, som i annat fall hade kunnat benämnas *kreditavtalsförvärvare*.

Förbundet har också reagerat över att termerna kreditförvärvare och kreditförvaltare är aningen lika och att det kan finnas onödig oklarhet i detta. Att rollerna förefaller kunna sammanfalla, åtminstone i ett fall, framgår av 4 kap 4 § andra stycket i lagförslaget, där det anges att en kreditförvärvare får förvalta vissa avtal. En möjligen passande lösning, som synes vara helt förenlig med direktivets svenska populärbenämning, vore att istället kalla kreditförvaltaren för kredithanterare. Med hänsyn till den avgränsning som termens definition innebär i fråga om uppgifter som kreditförvärvaren får ge till kreditförvaltaren, förefaller hantering vara en mer

passande benämning än förvaltning som kan uppfattas antyda ett väsentligt större uppdrag än själva hanteringen.

Förbundet delar helt utredningens uppfattning om att endast juridisk person ska kunna vara kreditförvaltare och att en kreditförvärvare alltid måste utse en kreditförvaltare. En privatperson som förvärvar portföljer med nödlidande krediter ska således inte kunna avveckla krediterna utan anlitan av bolag för förvaltningen, även om något hinder för vederbörande att kontrollera sådant bolag inte förefaller finnas i direktivet. Kravet på att utse kreditförvaltare uttrycks klart i 4 kap 4 § första stycket i lagförslaget. Bestämmelsen i 4 kap 7 § första stycket uttalar emellertid vissa plikter för kreditförvärvare eller företrädare som utser kreditförvaltare. Härigenom uppkommer utrymme för felaktig uppfattning om att endast kreditförvärvare som utser kreditförvaltare ska fullgöra dessa plikter och följaktligen att inte alla kreditförvärvare måste utse kreditförvaltare. Förbundet anser att förslaget till bestämmelse i 7 § behöver ändras så att det inte riskerar uppfattas stå i strid med det i 4 §.

I det aktuella lagförslagets 4 kap 8 § anges att kreditförvärvare eller företrädare som överlåter ett avtal, ska informera FI om vissa förhållanden. Förbundet menar att företrädaren endast kan uppträda som just företrädare och därmed inte vara part i en överlåtelse och att förslaget till bestämmelse behöver ändras i detta avseende.

Enligt bestämmelsen i lagförslagets 2 kap 7 § får kreditförvaltaren uppdra åt en tillhandahållare att utföra förvaltning. Förbundet vill föreslå att regleringen i denna fråga använder termer som är vedertagna, nämligen utkontraktering och tredjepartsavtal.

Stockholm den 13 april 2023
SPARBANKERNAS RIKSFÖRBUND

Björn Elfstrand
Verkställande Direktör

Bengt Nordström